

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
 לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
 שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
 יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

המתנה שהמשיכה להעניק

הרב משה יוסף ענגעל

מיוחד השתתפות כספית בסכום של אלף דולר לטובת מיזם זה"ו. וזה לא נגמר בכך - כעבור זמן קצר התקשר הרב קליין שנית, וביקש הפעם לשוחח עם רעייתו הגב' חנה פיקרסקי. הוא שב ומסר את אותה הודעה, והסביר שהרבי דרש שיתקשר שנית וימסור את ההודעה ישירות לאישה. עובדה זו באמת הדגישה עבורנו עד כמה חשוב המקווה הזה בעיני הרבי.

אולם, ההודעה של הרבי הפתיעה את כולנו, מאחר שאיש מאתנו לא כתב לו בנושא המקווה. יתרה מכך, לא היו לנו שום תכניות לבנות מקווה בעיר, ולכן לא היה לנו שום מושג מה הרקע לפנייה זו.

הסתבר שאימה של הגב' פיקרסקי - הגב' מרים פופאק - שהיא גם אחת הדמויות המובילות בארגון נשי חב"ד, כתבה ביוזמתה דו"ח לרבי אחרי שביקרה לאחרונה בלונג ביץ', ובין היתר הזכירה את העובדה שאין בעיר מקווה. כך הגיע העניין לתשומת לבו של הרבי.

אך עדיין תהינו - לשם מה נחוץ עד כדי כך מקווה בלונג ביץ'? בסופו של דבר, הרי רק משפחות ספורות הקפידו על מצווה זו, ולהן לא היה כל קושי לנסוע ללוס אנג'לס. למה שנצטרך לבנות בכלל מקווה?

אולם, ברור היה שזהו משהו שהרבי רצה שנעשה, ולכן התחלנו לתכנן את המיזם שנדמה היה בעינינו כמשהו כביר שמעבר ליכולותינו. המחשבה על גיוס המשאבים הדרושים בקרב קהילה שבה המילה 'מקווה' הייתה מושג זר ומנוכר, עוררה בנו פחד משתק. רק אחרי שהרב שמואל דוד רייטשיק, שליחו הוותיק של הרבי בלוס אנג'לס, אמר שיסייע לנו לגייס את המימון הראשוני - הפך האימתני לאפשרי, ובמהלך אותו חורף נחלץ אחד מהשלושים בעיר, הרב גרשון שוסטרמן, להוביל את קידום המיזם.

כשהחורף פינה את דרכו לאביב של תשל"ב (1972), ויום הולדתו השבעים של הרבי הלך וקרב, החליטו חסידים בכל רחבי העולם להעניק לרבי כמה מתנות, כמניין שנותיו: הם לקחו על עצמם ללמוד שבעים שעות של תורה; הם לקחו על עצמם להקדיש שבעים שעות לטובת פעילות הפצת יהדות וקירוב; והם לקחו על עצמם לתרום שבעים דולר עבור כל אחד מבני משפחתם לטובת מטרות צדקה שאותן יבחר הרבי. במהלך ההתוועדות שנערכה ב"א בניסן במלאת לרבי שבעים שנה, ועם כניסתו לשנתו השבעים ואחת, ביקש הרבי

«

בלונג ביץ', קליפורניה, שם אני מתגורר ומשמש שליח חב"ד, יש לנו מקווה טהרה מהודר ביופיו, המשמש את תושבי האזור לקיום מצוות טהרת המשפחה. מקווה מהודר זה נבנה ביוזמתו של הרבי, והוא עורר תגובת שרשרת של בניית מקוואות מהודרים בכל רחבי ארצות הברית.

לא תמיד הצטיינו מקוואות טהרה ביופי ובהדר חיצוני - בדרך כלל, הם נועדו לשמש מקום תועלתני, עם רצפת בטון וריהוט מינימלי. אצל אנשים רבים הם נתפסו כמקום בלתי נעים. תפיסה זו כמוכּן השפיעה על היקף השימוש במקוואות, במיוחד אצל הדור שלאחר השואה, שלא ספג בצעירותו את אותה מחויבות איתנה למסורת היהודית כמו זו שהייתה לדור יהדות אירופה שלפני השואה.

לכן, בתחילת שנות תשל"ל (1970) היה מעט מאוד עניין בקיומו של מקווה בלונג ביץ'. המשפחות הבודדות שהקפידו על שמירת טהרת המשפחה, היו נוסעות מרחק של כמחצית השעה ללוס אנג'לס כדי להשתמש במקווה שהיה שם.

למרות זאת, בבוקרו של אחד מימי ראשון בסתיו של שנת תשל"ב (1971), קיבל הרב אפרים פיקרסקי, אחד השלוחים המקומיים, שיחת טלפון מהרב בנימין קליין, ממזכיריו של הרבי, שמסר לו כי "היות שהקמת מבנה מקווה בלונג ביץ' חשובה ביותר, הרי כדי לעודד את העניין, הרבי שולח במשלוח

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
 with the REBBE

היו מי שביקשו הצעות כיצד לייפות ולשדרג את המקווה שלהם, ואחרים ביקשו לדעת מהן השיטות הטובות ביותר כדי להפיץ את הרעיון בקרב קהילותיהם.

מחוף אל חוף, יהודים התקשרו, כתבו מכתבים ושאלו כיצד יוכלו גם הם לעשות את מה שעשינו. פנו אלינו מקהילת סטמאר בברוקלין, ניו יורק; מעיירה קטנה באוהיו, וכמעט מכל מקום שביניהם. הגיעו אלינו גם אורחים. רבנים הגיעו בעצמם כדי לחקור כיצד יוכלו לשפר את המקווה הקהילתית שלהם, ומשלחת שלמה מס' פרנסיסקו טסה במיוחד אלינו לשם אותה מטרה.

רק בקליפורניה כשלעצמה, הולידה המקווה שלנו עוד כמה מקוואות טהרה נוספים. בברקלי נבנה המקווה הראשון מעץ סקויה; בעמק ס' פרננדו נבנה המקווה הראשון שחומם באנרגיה סולארית; ובלוס אנג'לס, שדרגו המקוואות הקיימים את עיצוב הפנים שלהם, ובמקביל החלו בהכנת תכניות לבניית מקווה חדש שישתווה ביופיו ובהדרו למקווה בלונג ביץ'.

היה זה רעיון שהגיע זמנו, ועוד ועוד קהילות החליטו לייפות ולשדרג את המקוואות שלהן.

בנוסף, ייסדה הגב' מרלין לוין ארגון בשם מכון המשפחה היהודית, להפצת ערכי המשפחה היהודיים, תוך דגש על טהרת המשפחה. במשך הזמן, אף הלך וגדל מספר המשפחות שהחלו להשתמש במקווה שלנו.

רק אז קלטתי מדוע בעיני הרבי היה חשוב כל כך שנקים מקווה בלונג ביץ'. המקווה שלנו חולל התעוררות של ממש סביב נושא המקווה בכל רחבי אמריקה!

מאז שנת תש"ל (1970), משמש הרב משה יוסף ענגעל שליח חב"ד בלונג ביץ', קליפורניה. הוא רואיין בחודש אולול תשע"א (2011).

מופץ ומפיץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 03-373-1777

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ג (1972) — במענה לאב (המתגורר מחוץ לארה"ב) שבנו סבל עשר שנים מדלקת בעין, כתב הרבי שכלל יש לנהוג "כעצת רופא מומחה שעל אתר", אך מוסיף ששמע כי בארצות הברית המציאו לאחרונה טיפול חדש לבעיה זו. הרבי ממליץ לאב שייוועץ במומחה אמריקני, אך מדגיש שההתייעצות תיעשה בהתכתבות, ולא שייסע מעבר לים לשם כך.¹

י"ד במרחשוון

1 אגרות קודש, כרך כה, עמ' כב

מהחסידיים עוד מתנה אחת - את ייסודם של שבעים ואחד מוסדות חדשים במהלך השנה הקרובה. הוא דחק בחסידיים שלא לנוח, והדגיש שגם לו - למרות הלחצים והטענות כי בגילו עליו לנוח או לפרוש - אין כל כוונה לעשות זאת; למעשה, אמר הרבי, בכוונתו להגביר את פעילותו. הוא הודיע שהוא ישתתף עם אלה שייקחו על עצמם לייסד אחד מהמוסדות הללו, ויממן עשרה אחוז מעלות המיזם, בכספים שהוענקו לו. אף שהמיזם שלנו יצא כבר לדרכו עוד קודם לכן, ביקשנו שיוכר בתור אחד מאותם שבעים ואחד מוסדות, ולשמחתנו הרבה בקשתנו אושרה. דבר זה סייע למאמצי גיוס הכספים. פנינו אל מר בערל וייס, פילנתרופ נודע מלוס אנג'לס, והוא ניאות לכסות את המשכנתא החודשית על מבנה המקווה. כך החלו העניינים להתקדם במהירות.

שלחנו בקביעות דו"חות לרבי, בהתאם לבקשתו לקבל עדכונים חודשיים. על המעטפות של הדו"חות הללו התבקשנו לרשום "מבצע ע"א מוסדות" ולהדגיש "מהיר", כי הרבי ביקש לתת לאלו קדימות ולטפל בהם ראשונים. בדו"ח הראשון ששלחנו כעבור חודש מיום ההולדת של הרבי עדיין לא היו לנו הוצאות שיכולנו לדווח עליהן, אבל בדו"ח השני ששלחנו ב"א בסיון, ציינו שהוצאנו חמשת אלפים דולר. מיד קיבלנו המחאה ממשרדו של הרבי על סך חמש מאות דולר - עשרת האחוזים שהובטחו.

בסיכומי של דבר, עלות בנייתו של המקווה הסתכמה בשבעים אלף דולר (סכום השווה בערכים של היום לכחצי מיליון דולר), מאחר שהחלטנו להשקיע מאמץ מיוחד בקישוט ובייפוי המקום. רצינו שהוא ימשוך אליו את כל משפחות לונג ביץ' והסביבה.

בעזרת יועצים, הצלחנו להשיג את המטרה הזו - המקווה שבנינו היה מהודר ואטרקטיבי. כשהיה מוכן, ערכנו אירוע 'בית פתוח' לכל הקהילה. אחת הנשים שהגיעה, סתם מתוך סקרנות, יצאה מגדרה מרוב התפעלות וכתבה מכתב לעיתון היהודי המקומי. היא תיארה כיצד אימה סיפרה לה שמקוואות הם מקומות מלוכלכים, אבל המקווה שלנו הוא ספא! במכתבה היא קראה לכולם לבוא ולהתרשם במו עיניהם מיופיו של המקווה הזה.

התגובה הכללית הייתה כל כך חיובית, עד שבעקבותיה יזמנו סדרת הרצאות על משמעותו וחשיבותו של המקווה. אחרי שראינו איזו השפעה הייתה למקווה החדש, החלטנו להפיץ את הרעיון. כתבתי מאמר שכותרתו הייתה 'נס בלונג ביץ' קליפורניה', והוא זכה לתהודה בכל רחבי המדינה. במענה לדרישת רבים, ערכנו עלון מידע מפורט ובו תיאור של כל מה שעשינו וכיצד עשינו זאת, ושלחנו לכל וועדות המקווה ברחבי ארצות הברית. רבים ביקשו מאתנו את התכניות האדריכליות,

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך.
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

חדש! ארבעים ואחד אנשים משתפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש, מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המבגש שלי עם הרבי'.
להזמנות: JEM.CO.IL ובחניוני הספרים המובחרות

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org